

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Megilat Ta'anit

Avraham Segal <mi-Ḳraḳo>

[Ḳenigsberg], [1858?]

נורחאה רמאמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12381)

האגמים קולמסים וכל בני אדם לבלרין אינם מספיקים לכתוב
הצרות הבאות עליהם בכל שנה ושנה. ד"א אן שוטה נפגע
ולא בשר המת מרגיש באזמל:

סליק פרק שנים עשר

מאמר האחרון

ואלו הימים שמתענין בהם מן התורה וכל המתענה בהם לא
יאכל ולא ישחה עד הערב. בא' בניסן מתו בניו של אהרן.
בי' בו מתה מרים הנביאה ונסתם הבאר. בכ"ו בו מת יהושע בן
נון. בי' באייר מת עלי הכהן ושני בניו ונשבה ארון הברית.
בכ"ט בו מת שמואל הנביא וספרו לו כל ישראל. בעשרים
ושלשה בסיון בטלו הביכורים מלעלות לירושלים בימי ירבעם
בן נבט. בכ"ה בו נהרג רשב"ג. ור' ישמעאל בן אלישע ור'
חנניא סגן הכהנים. בעשרים ושבעה בו נשרף ר"ח בן הרדיון
וס"ת עמו. בי"ז בחמוז נשתכרו הלוחות ובטל התמיד ושרף
אפוסטומוס את התורה והעמיד צלם בהיכל. בא' באב מת
אהרן כה"ג. בט' באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ
וחרב הבית כראשונה ובשני' ונלכדה ביתר ונחרשה העיר.
בי"ח בו כבה נר המערבי בימי אחז. בי"ז (ס"א צצצעה צלול)
מתו מוציאי דיבת הארץ רעה במגפה. בג' בתשרי נהרג גדלי'
בן אחיקום בן שפן והיהודים אשר היו עמו במצפה. כה' בו
מתו עשרים אנשים מישראל ונחבש ר' עקיבא בן יוסף בבית
האסורין ומת. בשבעה (ס"א צצצעה) בו נגזר על אבותינו שימותו
בחרב וברעב מפני מעשה העגל (ס"א צצצעה צו ונתו עושי העגל*).
בששי במרחשון עורו את עיני צדקיהו מלך יהודה ושחטו בניו
לעיניו. בשבעה בכסליו שרף יהויקים את המגילה שכתב ברוך
בן נרי' מפי ירמיה. בח' בטבת נכתבה התורה יונת בימי תלמי
המלך והחושך בא לעולם שלשת ימים. [א] בחשעה בו לא
כתבו רבותינו על מה. בעשרה בו סמך מלך בבל את ידו על
ירושלים

פי' מהר"א

[א] צצצעה צצצת לא כתבו רבותינו על וס. וצכל צו ונסיים ונתל'
סקוד צו ציוס ונת עזרא סכסן ונחמי' צן חכלי', וצספר קצלת
סרצ"ד כתצ ר' סמואל סלוי נגיד סיה קרוצ לונלכות צלדוס וכ
רצרי

* צד"א סגי' צצצעה צו נגזר על אבותינו סרצ ורעב, צעצעה צו נחכטר תעשה העגל.

ידושלי' להחריב'. בשמנה (ס"א צמנט') בשבת מתו הצדיקים שהיו
 בימי יהושע בן נון. בכ"ג בו נתקבצו כל ישראל על שבת בנימי'
 ועל פלגש בנבע' ועל צלם מיכה. בז' באדר מת מרע"ה. בט' בו
 גזרו תענית שנחלקו ב"ש וב"ה. אלו ימי התענית שקבלו עליהם
 ישראל מן התורה. ועוד גזרו רבותינו שיהו מתענין בב' ובה'
 מפני ג' דברים על חורבן הבית ועל התור' שנשרפה ועל חילול
 השם, ולעת' לבוא עתיד הקב"ה להפכם לששון ולשמחה שנא'
 (ירמ' ל"א) והפכתי אבלם לששון וניחמתים ושמחתים מיגונם*:
 סליקא לה מגלת תענית יוסף ה' ידו לגאול אותנו שנית.

פ' מהר"א

דברי המלכו' הסוף היה על פיו והמלך גדלו ועסה טוונות גדולות
 לישראל בספרד וצארץ ונערב וצאפריקה וצונלרים ועד ישיב' צל ועד
 עיר הקוד' כל צני התור' צארנות האלו והס' ונכסיו וקל' ספרים
 הרבה ונכתבי קודש והמנסה והתלמוד שגם הם ונכתבי קודש, וכל
 נני סה' רונה להיות תורתו אוננתו צכל ארץ ספרד וצארנות הס"ל
 היה מוליח עליהם ונמנו וסיה לו סופרים כותבי ונסנה ותלמו'
 ונותן צמנטה לתלמידים שלא היו יכולין לקנות ונלסה צין ציטיצת
 ספרד צין צארנות שהזכרנו לעיל, ועוד היה ונספיק טון זית לצתי
 כנסיות מצירושלים צכל טנה וסנ' והרציץ תורה הרבה ונת צטיצה
 טוזה זקן לאחר טזכה לל' כתרים כתר תורה וכתר גדולה וכתר
 לוי' וכתר ט"ט ונע"ט על גציהם ונפטר צטנת ד' אלפים תתק"ז
 לפ"ק, ועמד על כנו ד' יהוסף הלוי צנו סנגיד ונכל ונדות הטונו'
 סהיה צאציו לא ססר לו אלל סלל סיה ענותן כאציו מפני סגדל
 צעוטר ולל נסח עול צנעוריו וגצה לצו עד להסחי' ויקנאו אותו
 סרני פלשטים עד סנהרג ציום סנת צט' צטצת סנת ד' אלפים
 סתק"ז הוא וסקהל גראנטה, וכל סצאים וצארנות רחוקות לראות
 תורתו וגדולתו ואצלו סולך צכל ונדינה ונדינה וצכל עיר ועיר,
 ונינוי רצותינו הקדמונים סכתצו ונגילת תענית גזרו סתענית צט'
 צטצת ולל ידעו על נס הוא צכאן ידענו צרות הקודש ליום זה
 עכ"ל: וס' יגדור סרנות ישראל וארמוון על ונפטר יטצ צ"צ אונן;

חם ונשלם פ' מהר"א

* צדפוס ח"ד רחית סנסיים ונ"ת חר"ח חר"ח ח"ס ונרצים שלום כו' עד יח"ע
 צשלוס, למען לקיים צדצר טוזה. סת"ל: